

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

31 janvier 2007

PROJET DE LOI**réglant l'installation et l'utilisation
de caméras de surveillance**

AMENDEMENTS

N° 3 DE MME **SCHRYVERS** ET M. **CLAES**

Art. 3

**À l'alinéa 2, premier tiret, remplacer les mots «par
ou en vertu d'une» par les mots «par une».**

JUSTIFICATION

L'article 3 permet qu'il soit dérogé à cette loi par le biais d'une délégation de compétences. Concrètement, un arrêté royal ou un arrêté ministériel pourrait contenir une exception à cette loi.

Une telle délégation de compétences est toutefois contraire à l'article 22 de la Constitution coordonnée, qui prévoit que seule la loi peut prévoir une dérogation au droit au respect de la vie privée.

Documents précédents :

Doc 51 **2799/ (2006/2007)** :001 : Projet de loi transmis par le Sénat.
002 : Amendements.BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

31 januari 2007

WETSONTWERP**tot regeling van de plaatsing en het gebruik
van bewakingscamera's**

AMENDEMENTEN

Nr. 3 VAN DE HEER **CLAES** EN MEVROUW
SCHRYVERS

Art. 3

In het tweede lid, eerste gedachtestreep, de woorden «door of krachtens» vervangen door het woord «bij».

VERANTWOORDING

Artikel 3 laat toe dat via bevoegdheidsdelegatie een afwijking op deze wet wordt mogelijk gemaakt. In concreto zou een koninklijk besluit of ministerieel besluit een uitzondering op deze wet kunnen bevatten.

Dergelijke bevoegdheidsdelegatie is echter strijdig met het artikel 22 van de gecoördineerde Grondwet, dat bepaalt dat enkel bij wet van het recht op privacy kan worden afgeweken.

Voorgaande documenten :

Doc 51 **2799/ (2006/2007)** :001 : Wetsontwerp overgezonden door de Senaat.
002 : Amendementen.

N° 4 DE M. CLAES ET MME SCHRYVERS

Art. 5

Le § 2 est remplacé par la disposition suivante:

«§ 2. – La décision visée au § 1er est prise une fois que le conseil communal de la commune où se situe le lieu, après avoir recueilli l'avis du chef de corps de la zone de police où il se situe, a donné son approbation.

L'avis du chef de corps atteste qu'une étude de sécurité et d'efficience a été réalisée et que l'installation est conforme aux principes définis dans la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

Les occupants des habitations situées dans le champ d'enregistrement de la caméra de surveillance sont informés de la décision par le responsable du traitement.».

JUSTIFICATION

La réglementation en projet prévoit de recueillir l'avis positif du conseil communal et du chef de corps de la zone de police. Toutefois, il n'est prévu nulle part que cet avis doit être suivi. En effet, un avis n'est pas contraignant.

La modification proposée prévoit que le chef de corps réalise une étude de sécurité et d'efficience et donne un avis à ce sujet au conseil communal. Ensuite, le conseil communal donne son approbation au placement de la caméra ou le refuse.

Le responsable du traitement doit informer les occupants des habitations situées dans le champ du système d'enregistrement que des caméras seront placées.

N° 5 DE M. CLAES ET MME SCHRYVERS

Art. 5

Au § 3, alinéa 3, apporter les modifications suivantes:

a. entre les mots «à l'entrée» et les mots «du lieu ouvert», insérer les mots «et à la sortie».

Nr. 4 VAN DE HEER CLAES EN MEVROUW SCHRYVERS

Art. 5

Paragraaf 2 wordt vervangen door de volgende bepaling:

«§ 2. — De in § 1 bedoelde beslissing wordt genomen nadat de gemeenteraad van de betrokken gemeente, na het advies te hebben ingewonnen van de korpschef van de betrokken politiezone, goedkeuring heeft verleend.

Uit het advies van de korpschef moet blijken dat een veiligheids- en doelmatigheidsanalyse werd uitgevoerd en dat de plaatsing beantwoordt aan de in de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van de persoonsgegevens bepaalde beginselen.

De bewoners van de woningen die binnen het opnamebereik van de bewakingscamera wonen, worden in kennis gesteld van de beslissing door de verantwoordelijke voor de verwerking.».

VERANTWOORDING

De ontworpen regeling voorziet in het positief advies van de gemeenteraad en de korpschef van de politiezone. Nergens is echter bepaald dat dit advies dient te worden gevolgd. Immers een advies is niet bindend.

De voorgestelde wijziging voorziet er in dat de korpschef een veiligheids- en doelmatigheidsanalyse uitvoert en hierover een advies uitbrengt bij de gemeenteraad. De gemeenteraad verleent daarna de goedkeuring voor het plaatsen van de camera of weigert dit.

Aan de bewoners van de woningen binnen het opnamebereik dient de verantwoordelijke voor de verwerking kennis te geven dat camera's zullen geplaatst worden.

Nr. 5 VAN DE HEER CLAES EN MEVROUW SCHRYVERS

Art. 5

In § 3, derde lid, de volgende wijzigingen aanbrengen:

a. tussen de woorden «de toegang tot» en «de niet-besloten plaats» de woorden «, en bij het verlaten van» invoegen;

b. entre les mots «l'existence» et les mots «d'une surveillance par caméra», insérer les mots «ou la fin».

JUSTIFICATION

La loi prévoit que le citoyen doit être informé de la surveillance par caméra au moyen d'un pictogramme et d'informations qui y figurent lorsqu'il pénètre dans l'espace surveillé par caméra. En instaurant cette obligation, le législateur entend répondre à la condition d'information que prévoit la directive européenne. En ce qui concerne le domaine public, il n'existe cependant pas de «pictogramme signalant la fin de la surveillance». En entrant dans une rue munie d'un pictogramme, chacun sait qu'une zone surveillée par caméra commence, mais on ignore où elle se termine.

Cette situation est difficilement acceptable:

– du point de vue du principe: l'exigence d'information suppose que le citoyen peut évaluer la portée des données personnelles collectées à son sujet. Ce raisonnement est difficilement soutenable lorsqu'il ne sait pas où se termine la surveillance par caméra: au carrefour suivant, à la fin de la zone piétonne, lorsqu'il quitte le centre-ville...

– du point de vue pratique: cette méthode de travail risque de susciter nombre de débats au sein des tribunaux.

Le problème ne se pose que dans le cas de l'article 5. Dans le cas de bâtiments ou de propriétés privées, le citoyen sait que la surveillance par caméra s'applique à l'ensemble de l'immeuble ou de la propriété. L'endroit où se termine la surveillance par caméra est tout aussi apparent: il s'agit de la sortie du lieu fermé.

N° 6 DE M. CLAES ET MME SCHRYVERS

Art. 5

Remplacer le § 3, alinéa 4, par l'alinéa suivant:

«Le responsable du traitement s'assure que la ou les caméras de surveillance ne sont pas dirigées spécifiquement vers un lieu dont il n'est pas le gestionnaire, sauf accord exprès du gestionnaire de ce lieu.»

JUSTIFICATION

L'objectif de l'article 5, § 3, est de permettre au gestionnaire d'un autre lieu de donner son accord quant à une surveillance par caméra depuis le domaine public et de fixer les images de ce lieu.

b. op het einde van de eerste volzin, de woorden «of waar de camerabewaking eindigt» invoegen.

VERANTWOORDING

De wet bepaalt dat de burger moet worden geïnformeerd over de camerabewaking door middel van een pictogram en inlichtingen die erop voorkomen bij het betreden van de toegang van de camerabewaakte ruimte. Met deze verplichting wil de wetgever tegemoet komen aan de informatievereiste voorzien in de Europese richtlijn. Voor wat betreft het openbaar domein is er echter geen 'afmeldingspictogram'. Bij het betreden van een straat met pictogram, weet iedereen waar een camerabewaakte zone begint, maar niet waar ze eindigt.

Dit is moeilijk aanvaardbaar:

– vanuit principieel standpunt: de informatievereiste veronderstelt dat de burger de draagwijdte van de persoonsgegevens die over hem worden verzameld, kan inschatten. Deze redenering is moeilijk aanhoudbaar wanneer hij niet weet waar de camerabewaking eindigt: bij het volgend kruispunt, het einde van voetgangersgedeelte, bij het verlaten van de binnenstad...

– vanuit praktisch standpunt: deze werkwijze dreigt in rechtbanken tot tal van debatten te leiden.

Het probleem stelt zich enkel in het geval van artikel 5. Bij gebouwen of privé-eigendom weet de burger dat het camera-toezicht voor het gehele pand of eigendom geldt. Het is ook duidelijk waar de camerabewaking eindigt, met name bij het verlaten van de besloten ruimte.

Nr. 6 VAN DE HEER CLAES EN MEVROUW SCHRYVERS

Art. 5

Paragraaf 3, vierde lid, vervangen als volgt:

«De verantwoordelijke voor de verwerking ziet erop toe dat de bewakingscamera of –camera's niet specifiek gericht worden op een plaats waarvan hij niet de beheerder is, tenzij hij daarvoor expliciet de toestemming heeft van de beheerder van deze plaats.»

VERANTWOORDING

De strekking van artikel 5, § 3, vierde lid moet gezien worden als de mogelijkheid waar een beheerder van een andere ruimte de toestemming kan verlenen om camera-toezicht uit te oefenen van op het openbaar domein en waarbij deze beelden ook deze ruimte zouden vastleggen.

La loi énonce d'une part, à juste titre, conformément à la directive européenne, le grand principe selon lequel le citoyen qui pénètre dans un lieu faisant l'objet d'une surveillance par caméra doit en être informé conformément à la loi. Cela signifie que le citoyen peut conclure, à juste titre, que s'il pénètre dans un lieu sans qu'il y ait d'information à ce sujet, il n'y a pas de caméra de surveillance.

La même loi permet cependant que l'on déroge à ce principe, à condition que le gestionnaire de ce lieu ait marqué son accord. D'une part, le législateur garantit aux citoyens qu'ils ne sont pas filmés, dès lors qu'il y a une obligation d'information, et d'autre part, la même loi permet l'inverse. Tant la directive européenne que la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel visent la protection des personnes qui sont l'objet des données traitées, et non celles des gestionnaires des lieux. Ou bien l'on supprime cette exception, ou bien on la maintient, auquel cas ces lieux doivent répondre aux conditions requises en matière d'information (pictogramme et communications, prévus au § 3).

Les termes «responsable du traitement pour le lieu en question» ne donne pas une bonne description. Il est possible qu'en ce lieu, il n'y ait absolument pas de traitement de données à caractère personnel et qu'il n'y ait pas non plus de responsable. Il est préférable de parler du «gestionnaire de ce lieu».

Dans un souci de clarté, il est également préférable de remplacer les mots «un lieu pour lequel il ne traite pas lui-même les données» par les mots «dont il n'est pas le gestionnaire».

N° 7 DE M. CLAES ET MME SCHRYVERS

Art. 5

Faire précéder le § 4, alinéa 4, par la phrase suivante:

«Les images sont conservées pendant un mois.»

JUSTIFICATION

Le projet de loi ne prévoit pas de délai de conservation minimum des images. Il se peut donc que des infractions soient bel et bien constatées, alors que les images ont déjà été détruites – consciemment ou non.

Grâce à la présente adaptation, le délai de conservation maximum devient d'emblée aussi le délai de conservation minimum.

Enerzijds stelt de wet terecht, conform de Europese richtlijn, het grote principe dat de burger die in een plaats betreedt met cameratoezicht, daaromtrent moet geïnformeerd worden conform de wet. Dit wil zeggen dat de burger er terecht kan van uitgaan dat indien hij een plaats betreedt waar hij niet geïnformeerd wordt, er ook géén cameratoezicht is.

Nu laat dezelfde wet toe dat van dit principe wordt afgeweken, op voorwaarde dat de beheerder van die plaats zijn toestemming gaf. Enerzijds verleent de wetgever aan de burgers de zekerheid dat ze niet gefilmd worden, waar er aan informatieverplichting is voldaan en anderzijds laat dezelfde wet het omgekeerde toe. Zowel de Europese richtlijn als de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van de persoonsgegevens hebben de bescherming op het oog van de personen over wie gegevens verwerkt worden en niet deze van beheerders van plaatsen. Ofwel schaft men die uitzondering af, ofwel laat men ze bestaan, maar dan moeten deze ruimtes ook voldoen aan de informatievereiste (pictogram en mededelingen zoals bedoeld in § 3).

«... de verantwoordelijke voor de verwerking van de betrokken plaats» is geen goede omschrijving. Het kan zijn dat er op deze plaats helemaal geen persoonsgegevens worden verwerkt en dat er op deze plaats dan ook geen verantwoordelijke is. Beter is de omschrijving «de beheerder van deze plaats» te gebruiken.

Ook de zinsnede «op een plaats waarvoor hij niet zelf de gegevens verwerkt» wordt omwille van de duidelijkheid beter vervangen door «op een plaats waarvan hij niet de beheerder is».

Nr. 7 VAN DE HEER CLAES EN MEVROUW SCHRYVERS

Art. 5

Paragraaf 4, vierde lid, laten voorafgaan door de woorden:

«De beelden worden één maand bewaard.»

VERANTWOORDING

In het ontwerp is geen minimale bewaartijd voorzien voor de beelden. Het is dus mogelijk dat wel degelijk misdrijven worden vastgesteld, maar dat de beelden ondertussen – bewust of onbewust – reeds werden vernietigd.

Door deze aanpassing wordt de maximale bewaartijd meteen ook de minimale bewaartijd.

N° 8 DE M. **CLAES** ET MME **SCHRYVERS**

Art. 5

Insérer un § 5, libellé comme suit:

«§ 5. L'autorisation qui est accordée est valable pour une période de trois ans. Cette autorisation peut être prolongée de la manière prévue au § 2 du présent article.»

JUSTIFICATION

L'installation et le fonctionnement du système de caméras doivent être évalués après un certain temps, dans ce cas après trois ans. Une nouvelle étude de sécurité et d'efficience doit montrer si la surveillance par caméras est proportionnelle au but recherché et s'il est souhaitable de continuer à recourir à ce type de surveillance.

N° 9 DE M. **CLAES** ET MME **SCHRYVERS**

Art. 6

Faire précéder le § 3, alinéa 3, par la phrase suivante:

«Les images sont conservées pendant un mois.»

JUSTIFICATION

Le projet de loi ne prévoit pas de délai de conservation minimum des images. Il se peut donc que des infractions soient bel et bien constatées, alors que les images ont déjà été détruites – consciemment ou non.

Grâce à la présente adaptation, le délai de conservation maximum devient d'emblée aussi le délai de conservation minimum.

N° 10 DE M. **CLAES** ET MME **SCHRYVERS**

Art. 7

Faire précéder le § 3 par la phrase suivante:

«Les images sont conservées pendant un mois.»

Nr. 8 VAN DE HEER **CLAES** EN MEVROUW **SCHRYVERS**

Art. 5

Een paragraaf 5 invoegen, luidende:

«§ 5. De goedkeuring die verleend wordt geldt voor een periode van drie jaar. Deze vergunning kan verlengd worden op de manier zoals bepaald in § 2 van dit artikel.»

VERANTWOORDING

De plaatsing en werking van het camerasysteem moet na een bepaalde tijd – i.c. drie jaar – geëvalueerd worden. Uit een nieuwe veiligheids- en doelmatigheidsanalyse moet blijken of het cameratoezicht proportioneel is met het beoogde doel en of verder gebruik van het cameratoezicht nog steeds gewenst is.

Nr. 9 VAN DE HEER **CLAES** EN MEVROUW **SCHRYVERS**

Art. 6

Paragraaf 3, derde lid, laten voorafgaan door de woorden:

«De beelden worden één maand bewaard.»

VERANTWOORDING

In het ontwerp is geen minimale bewaartijd voorzien voor de beelden. Het is dus mogelijk dat wel degelijk misdrijven worden vastgesteld, maar dat de beelden ondertussen – bewust of onbewust – reeds werden vernietigd.

Door deze aanpassing wordt de maximale bewaartijd meteen ook de minimale bewaartijd.

Nr. 10 VAN DE HEER **CLAES** EN MEVROUW **SCHRYVERS**

Art. 7

Paragraaf 3 laten voorafgaan door de woorden:

«De beelden worden één maand bewaard.»

JUSTIFICATION

Le projet de loi ne prévoit pas de délai de conservation minimum des images. Il se peut donc que des infractions soient bel et bien constatées, alors que les images ont déjà été détruites – consciemment ou non.

Grâce à la présente adaptation, le délai de conservation maximum devient d'emblée aussi le délai de conservation minimum.

N°11 DE M. **CLAES** ET DE MME **SCHRYVERS**

Art. 8

Compléter l'alinéa 2 comme suit:

«au responsable du traitement qui a apposé le pictogramme à l'entrée de ce lieu.».

JUSTIFICATION

Selon les termes de l'interdiction, ou plutôt de l'exception à l'interdiction, n'importe qui (même ceux qui n'ont aucun rapport avec le lieu, le gestionnaire ou le responsable du traitement) peut filmer en cachette, sans la moindre autorisation. Tel n'est pas l'objectif. Cette disposition vise à donner au gestionnaire des lieux la possibilité d'installer, outre des caméras visibles, des caméras dissimulées, afin d'être en mesure de filmer des contrevenants – aussi bien que des personnes qui, sans le vouloir, se trouvent filmées par des caméras dissimulées. Cette disposition vise à donner au gestionnaire des lieux la possibilité d'installer, outre des caméras visibles, des caméras dissimulées, afin d'être en mesure de filmer des contrevenants – aussi bien que des personnes qui, sans le vouloir, se trouvent filmées par des caméras dissimulées.

Het is duidelijk dat de toestemming om gefilmd te worden enkel wordt verleend aan diegene die verantwoordelijk is voor de verwerking, en kan dus in geen enkel geval slaan op andere personen die eventueel een camera zouden plaatsen.

VERANTWOORDING

In het ontwerp is geen minimale bewaartijd voorzien voor de beelden. Het is dus mogelijk dat wel degelijk misdrijven worden vastgesteld, maar dat de beelden ondertussen – bewust of onbewust – reeds werden vernietigd.

Door deze aanpassing wordt de maximale bewaartijd meteen ook de minimale bewaartijd.

Nr. 11 VAN DE HEER **CLAES** EN MEVROUW **SCHRYVERS**

Art. 8

Het tweede lid aanvullen als volgt:

«aan de verantwoordelijke voor de verwerking die het pictogram bij de toegang van deze plaats heeft geplaatst.».

VERANTWOORDING

Zoals het verbod, of liever de uitzondering op het verbod is gesteld kan eenieder (ook hij die met de plaats, de beheerder of de verwerker niets te zien heeft) heimelijk filmen, zonder enige toestemming. Dit is niet de bedoeling. De bedoeling van deze bepaling is aan de beheerder van de plaats de mogelijkheid te geven om ook heimelijke naast openlijke camera's op te stellen om hem de mogelijkheid te geven misdadigers toch te filmen, alhoewel ze de zichtbare camera's stuk maken of saboteren.

Het is duidelijk dat de toestemming om gefilmd te worden enkel wordt verleend aan diegene die verantwoordelijk is voor de verwerking, en kan dus in geen enkel geval slaan op andere personen die eventueel een camera zouden plaatsen.

N° 12 DE M. CLAES ET MME SCHRYVERS

Art. 9

Remplacer l'alinéa 3, 2° par la disposition suivante:

«2° doit, dans tous les cas, transmettre les images à tout fonctionnaire de police chargé d'une mission de police judiciaire ou administrative, qui produit un mandat du juge d'instruction ou du procureur du Roi, chacun dans le cadre de ses compétences; les images qui contiennent exclusivement des données de personnes dans des lieux accessibles au public doivent être transmises lorsqu'un fonctionnaire ou un fonctionnaire de police chargé de missions de police judiciaire ou administrative les demande expressément.».

JUSTIFICATION

«Le responsable du traitement doit transmettre les images aux services de police si ceux-ci les réclament dans le cadre de leurs missions de police administrative ou judiciaire et si les images concernent l'infraction constatée.»...

Le texte manque un peu de clarté. Qu'entend-on par «l'»infraction constatée? Il faut sans doute entendre l'infraction visée au 1°, à moins qu'il ne s'agisse de toute infraction constatée. Et dans ce cas, constatée par qui?

Tel que le texte est formulé, la police peut exiger des images sur lesquelles il n'y a pas d'infraction à voir, mais sur lesquelles on peut peut-être identifier une personne qui a commis une infraction ailleurs (où il n'y a pas de caméra de surveillance). Un mandat du juge d'instruction n'est même requis à cet effet.

Si les services de police réclament ces images dans le cadre de l'exercice de leurs missions de police administrative, cela signifie qu'aucune infraction n'a été commise (dans le cas contraire, ils agiraient en qualité de titulaires de missions de police judiciaire) ... Les images ne peuvent donc jamais être réclamées dans ce cadre.

Le responsable du traitement peut exiger la production d'un mandat judiciaire. Mais les autorités judiciaires ne sont pas compétentes en matière de police administrative. Comment pourraient-elles dès lors délivrer un mandat ?

Nombre de fonctionnaires disposent de pouvoirs d'investigation dans le cadre de leurs missions de police administrative spéciale (c'est le cas notamment de l'inspection de l'environnement). Ces fonctionnaires ne font toutefois pas partie des services de police, mais des services d'inspection institués dans le cadre de l'administration dont ils relèvent. Ils ne peuvent pas réclamer la transmission d'images. Le responsable du traitement n'a même pas le droit de communiquer spontanément les images, sous peine de commettre lui-même une infraction.

Nr. 12 VAN DE HEER CLAES EN MEVROUW SCHRYVERS

Art. 9

Het derde lid, 2°, vervangen als volgt:

«2° moeten in alle gevallen worden overgedragen aan iedere politieambtenaar, belast met een opdracht van gerechtelijke of bestuurlijke politie, die een mandaat voorlegt van de onderzoeksrechter of de procureur des Konings, elk in het kader van hun bevoegdheden; beelden die uitsluitend gegevens van personen bevatten in publiek toegankelijke plaatsen moeten worden overgemaakt wanneer een ambtenaar of een politieambtenaar belast met opdrachten van gerechtelijke of bestuurlijke politie, hierom uitdrukkelijk verzoekt.».

VERANTWOORDING

«De verwerker moet de beelden overdragen aan de politiediensten indien zij hierom verzoeken in het kader van hun opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie en de beelden het vastgestelde misdrijf betreffen»...

De tekst bevat toch enkele onduidelijkheden. Wat is «het» vastgestelde misdrijf ? Ongetwijfeld bedoelt men hiermee het misdrijf zoals bedoeld onder 1°, of bedoelt men eender welk vastgesteld misdrijf, zo ja vastgesteld door wie?

Zo geformuleerd mag de politie beelden opeisen waarop geen misdrijf te zien is, maar misschien wel een persoon kan geïdentificeerd worden die elders (waar er geen camera-toezicht is) een misdrijf gepleegd heeft. Hiervoor is zelfs geen mandaat van een onderzoeksrechter vereist.

Indien de politiediensten de vraag richten in het kader van hun opdrachten van bestuurlijke politie is er geen misdrijf (anders is het een gerechtelijke opdracht)... dus in dit kader kunnen nooit beelden worden opgevraagd.

De verwerker kan een mandaat eisen dat er een gerechtelijk mandaat wordt voorgelegd. Maar de gerechtelijke overheden zijn niet bevoegd inzake bestuurlijke politie. Hoe kunnen ze dan een mandaat afleveren?

Heel wat ambtenaren hebben in het kader van de bijzondere bestuurlijke politie opsporingsbevoegdheden (bijvoorbeeld betreffende de milieu-inspectie). Zij maken echter geen deel uit van de politiediensten, maar wel van inspectiediensten in het raam van hun administratie. Zij kunnen geen beelden opvragen. Meer nog de verwerker mag, op straffe van zelf een misdrijf te plegen, zelfs niet spontaan beelden overmaken.

La définition des caméras de surveillance, contenue à l'article 2, renvoie en outre expressément à l'article 135 de la loi communale (loi relative aux sanctions administratives communales). Or, les constats effectués dans ce cadre le sont par des fonctionnaires communaux qui ne relèvent pas d'un service de police.

Les modifications proposées ont pour but de répondre à chacune de ces remarques.

Bovendien verwijst de definitie van bewakingscamera's, die in artikel 2 wordt bepaald, uitdrukkelijk naar artikel 135 van de gemeentewet (de GAS-wet). De vaststellingen in dit kader worden verricht door gemeenteamttenaren, die niet behoren tot een politiedienst.

De voorgestelde wijzigingen moeten een antwoord bieden op elk van deze opmerkingen.

Dirk CLAES (CD&V)
Katrien SCHRYVERS (CD&V)